

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Tdo/65/2023                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5119010076                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 04.10.2023                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Petr Kaňa                |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2023:5119010076.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Jany Kostolanskej a JUDr. Jozefa Šutku na neverejnom zasadnutí konanom 4. októbra 2023 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. A. C. F. I. N. I. Ň. Á. F. V. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o dovolaní obvineného Ing. A. C. proti trestnému rozkazu Okresného súdu Žilina z 19. februára 2019, sp. zn. 47T/8/2019, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného Ing. A. C. o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Okresný súd Žilina (ďalej tiež „súd I. stupňa“) trestným rozkazom z 19. februára 2019, sp. zn. 47T/8/2019, právoplatným 26. marca 2019, uznal obvineného Ing. A. C. za vinného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe v ňom uvedenom.

Za to mu uložil podľa § 157 ods. 2, § 56 ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 353 ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 600 eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona obvinenému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 45 dní.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona tiež obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 1 roka a 6 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú I. S. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto trestnému rozkazu obvinený nepodal odpor, a rovnako proti nemu nepodala odpor ani iná na to oprávnená osoba, v dôsledku čoho tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 26. marca 2019.

Obvinený proti tomuto právoplatnému trestnému rozkazu podal dovolanie (osobne na súde I. stupňa 31. januára 2023), a to vlastným písomným podaním (č. l. 287 spisu), odôvodňujúc ho v podstate tým, že

namietala nesprávnosť znaleckého posudku vo veci analýzy inkriminovanej dopravnej nehody. Poukázal tiež na svedecké výpovede ohľadne neohľaduplnej jazdy poškodeného O. O., vo výsledku namietajúc nesprávne zistený skutkový stav veci. Záverečnú požiadavku adresoval súdu I. stupňa, aby tento „otvoril súdny proces o dopravnej nehode“, v podstate sa domáhajúc doplnenia znaleckého dokazovania.

V rámci postupu súdu I. stupňa pred predložením veci dovolaciemu súdu, súd I. stupňa obvinenému s ohľadom na to, že tento nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu, adresoval poučenie v zmysle § 373 ods. 3 Trestného poriadku, určiac mu lehotu (15 dní od doručenia tohto poučenia) na odstránenie zistených nedostatkov (primárne na doručenie dovolania prostredníctvom obhajcu). Obvinený v reakcii na to, v písomnom vyjadrení adresovanom súdu I. stupňa (z 22. marca 2023) vyslovil, že žiada spravodlivosť a bude sa v konaní zastupovať sám, pretože právny zástupca nemá odbornú prax v doprave ako má on. Súčasne predložil vyplnený dotazník „Potvrdenie o majetkových a zárobkových pomeroch“, na základe ktorého mu súd I. stupňa písomne oznámil (v liste datovanom 28. aprílom 2023, obvinenému doručenom 22. mája 2023), že ním deklarované majetkové pomery nezakladajú jeho nárok na bezplatnú obhajobu a opätovne obvineného poučil v zmysle § 373 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku. V reakcii na to obvinený vlastným písomným podaním z 5. júna 2023 oznámil súdu I. stupňa, že v priebehu nasledujúcich dní doručí splnomocnenie obhajcu spolu s dovolaním podaným obhajcom, ktoré ale napokon (až do rozhodovania dovolacieho súdu) nedoručil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného (č. l. 299 spisu) navrhol dovolanie zamietnuť ako oneskorene podané, pretože v zmysle § 370 ods. 1 Trestného poriadku uplynula lehota na jeho podanie.

Poškodený prostredníctvom splnomocnenca v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného (č. l. 301 spisu), citujúc z jeho pohľadu relevantné ustanovenia Trestného poriadku navrhol, aby dovolanie obvineného bolo v zmysle § 382 písm. a), písm. c), písm. d), písm. e) Trestného poriadku odmietnuté, prípadne zamietnuté a zároveň, aby bol obvinený zaviazaný zaplatiť poškodenému náhradu trov konania, právneho zastúpenia v zmysle advokátskej tarify (za dva úkony - prevzatie vecí a podanie vyjadrenia).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) preskúmal dovolanie obvineného primárne z pohľadu splnenia/nespĺnenia zákonných formálnych, resp. procesných podmienok na podanie dovolania, t. j. či dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste a či spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že posudzované dovolanie nie je dovolaním podaným oprávnenou osobou.

Z § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku vyplýva, že obvinený môže podať dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa, a to vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Hoci dovolanie proti trestnému rozkazu prípustné je [viď § 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], treba súčasne zdôrazniť, že jedinou oprávnenou osobou na jeho podanie je minister spravodlivosti Slovenskej republiky, čo vyplýva primárne z § 369 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku v kontexte s § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Dovolanie podané obvineným proti trestnému rozkazu je tak nevyhnutné hodnotiť ako dovolanie podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

S ohľadom na vyššie uvedený záver je už potom len periférnym konštatovaním, že obvinený nespĺnil ani ďalšiu zákonnú podmienku, a síce podať dovolanie prostredníctvom obhajcu, čo je inak samostatný dôvod na odmietnutie dovolania [§ 373 ods. 1, § 382 písm. d) Trestného poriadku], k čomu však

možno len dodať, že aj v prípade, že by obvinený podal proti trestnému rozkazu dovolanie prostredníctvom obhajcu, nič by to nemenilo na závere, že by bol rovnako neoprávnenou osobou.

Skúmanie zákonnej podmienky využitia riadneho opravného prostriedku v zmysle § 372 ods. 1 Trestného poriadku v posudzovanom prípade taktiež neprichádzalo do úvahy, a to už len s ohľadom na absenciu podania odporu proti trestnému rozkazu, ktorý navyše, ani v prípade jeho podania, v zmysle judikatúry (R 8/2011) nemá charakter riadneho opravného prostriedku naplňajúceho splnenie podmienky uvedenej v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

V marginálnej reakcii na názor vyslovený prokurátorom v písomnom vyjadrení k dovolaniu o tom, že dovolanie obvinený nepodal v zákonom stanovenej trojročnej lehote a preto by malo byť odmietnuté ako oneskorene podané, napriek tomu, že treba prisvedčiť fakt, že od právoplatnosti trestného rozkazu do podania dovolania skutočne uplynula doba dlhšia než troch rokov, táto skutočnosť z pohľadu plynutia lehoty na podanie dovolania nemá akúkoľvek relevanciu v prípade, že dovolanie podala neoprávnená osoba, ktorej práve preto, že je neoprávnenou osobou, nezačína vôbec plynúť, a teda ani neplynie lehota na podanie (vôbec akéhokoľvek) opravného prostriedku. Otázka skúmania včasnosti podaného dovolania tak neprichádza do úvahy v posudzovanom prípade už len z dôvodu podania dovolania obvineným ako neoprávnenou osobou.

Najvyšší súd ako súd dovolací v závere obvinenému len marginálne pripomína, že efektívne použitie dovolania ako nástroja nápravy v zmysle mimoriadneho opravného prostriedku by u neho prichádzalo do úvahy len za predpokladu, že by využil v pôvodnom konaní primárne právo podať odpor proti trestnému rozkazu (ktoré však nevyužil) a v dôsledku podaného odporu by dosiahol prejednanie veci na hlavnom pojednávaní, a tým aj meritorne prvostupňové rozhodnutie (primárne vo vzťahu k otázke viny) a následne, za predpokladu, že by takéto rozhodnutie napadol riadnym opravným prostriedkom (v prípade rozsudku odvolaním), bol by oprávnený dovolaním dosiahnuť meritórny prieskum rozhodnutia súdu II. stupňa (odvolacieho súdu) o jeho vine.

Teda až takéto rozhodnutie odvolacieho súdu by z pohľadu obvineného bolo možné napadnúť dovolaním, z podnetu ktorého by obvinený mohol dosiahnuť vecný prieskum odsudzujúceho rozhodnutia súdov v pôvodnom konaní.

Ako už však vyplýva z vyššie uvedeného, k takémuto procesnému postupu v posudzovanej trestnej veci nedošlo, z pohľadu obvineného ako nedostatku jeho procesnej aktivity pri obrane vlastných procesných práv, čím si tak sám vlastnou procesnou pasivitou, resp. obhajobnou taktikou, ktorú zvolil, znemožnil následnú možnosť efektívneho použitia dovolania ako procesného prostriedku nápravy súdneho rozhodnutia, s ktorým je nespokojný.

K požiadavke poškodeného ohľadne jeho návrhu na náhradu trov konania dovolací súd odkazuje poškodeného na možnosť tento nárok si uplatniť následne na súde I. stupňa, v ktorého kompetencii bude posúdiť splnenie podmienok na priznanie takéhoto nároku v zmysle § 557 ods. 2 Trestného poriadku.

Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie obvineného, ako podané neoprávnenou osobou, uznesením na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku.

Toto uznesenie prijal senát jednomyseľne.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

